

Polyanthea Sacra

Ex Universæ Sacræ Scripturæ Utriusque Testamenti Figuris, Symbolis, Testimoniis, Nec Non E Selectis Patrum, Aliorumque Authorum, Sententiis, eruditis Interpretationibus, Similitudinibus, rarisque Historiis collecta, Et Copiosis, Exquisitisque Materiis Moralibus De Virtutibus Et Vitiis Pro ...

Spanner, Andreas

Augustae Vindelicorum, 1702

§. 6. Cor instabile, inquietum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-79340](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-79340)

ingrediatur, velegrediatur. Corn. in cap. 15. Matth.

§. III.

Cor DEO dedicandum, & consecrandum.

Prebe fili mi cor tuum mihi. Prov. 23. 26. Prebendum est, non commodandum; ut de cetero nihil ibi juris habeat homo: ut nihil velit, nihil sapiat; nisi quod vult, & sapit sapientia. Hugo Card. hic.

Populus hic labiis me honorat; cor autem eorum longè est à me. Matth. 15. 8. Coniuncta ita inter se sunt os hominis, & cor; ut, si alterum à DEO absit, utrumque à DEO exulet. Frustrà celo labia inseritis, qui cœnò cor opprimitis. Imò nunquam totus homo ita à DEO exultat; quàm cum, abductò à suo Domino corde, numen labiis profequitur. Nunquam libidines, aut bacchantur immaniùs, aut grassantur magis impunè; quàm cum vesano cordi colorata laborum religio personam accommodat &c. Oliva fer. 4. D. 3. Quadr. vide hic fufum desuper discursum.

In aram Dei, quæ verè maxima est, & quæ in corde hominis collocata, coinquinari non potest sanguine, iustitia imponitur, patientia, fides, innocentia, castitas, abinentia. Lactantius l. 6. div. inflit.

Nullum est scrinium tam aptum, & dignum, ad recipiendum DEUM puerum; sicut cor tuum ab omni malitia purum. Thom. Kemp. Conc. 7.

§. IV.

Cor magnum, firmum, regale.

Immutavit ei DEUS cor aliud. 1. Reg. 10. 9. q. d. DEUS cor Saulis, quod, cum esset privatus, erat pusillum, abjectum, agreste, servile; jam, eò rege factò, fecit magnanimum, sublime, amplum, & regale: ut nullis periculis cederet, nullos hostes metueret; nullum onus difficile sibi putaret. Ità Abul. mutavit ei cor, quod antè erat parvum, & servile, in cor regale. Variabl. immisit illi mentem aliam, & cor regium, sive regis Spiritus. Theodoret. quoniam erat rusticus solum sciens terram colere; cum ei manus imposuisset, dedit ei Spiritum regium. Corn. hic. Carthus. dedit Sauli cor virtuosus, & specialiter magnanimus.

DEUS dicitur, 3. Reg. 4. 29. Salomoni dedisse *latitudinem cordis, quasi arenam, qua est in littore maris.* Per latitudinem cordis intelligunt Hebræi cor latum, amicum, liberale. Sic de se scribit Paulus 2. Cor. 6. 11. *Cor nostrum dilatatum est.* q. d. vehementissimè vos amo. Cornel. in 2. Cor. hic.

Et opera manuum ejus annuntiat firmamentum. Pf. 18. 2. Cælum firmamentum, firmum cor, non timidum cor. Annuntiata sunt ista inter impios, inter adversos Deo, inter amatores Mundi, persecutoresque iustorum, inter sapiëntem Mundum annuntiata

sunt ista. Sed sapiens Mundus quid poterat facere, quando firmamentum ista annuntiabat? S. Aug. hic.

Dei vobis (Deus) cor omnibus, ut colaris eum. 2. Machab. 1. 7. *Corde magno.* Quid est cor magnum? nisi, cui præter Deum nihil est magnum. Quid est cor magnum? nisi quod Mundo se præterens despicit Mundum magnum. Quid est cor magnum? nisi ubi per dilectionem laudabilis nimis, & sapientiæ innumerabilis habitat Dominus magnus. Quid est cor magnum? nisi quod omnia sensibilia, æstimata magna, comparata in ordine ad veritatem, reputat parva. Quid est cor magnum? nisi quod corpus parvum deserit, seipsum excollit magnum. Quid est cor magnum? nisi quod ad majora se ordinat, & ad maxima per virtutes invisibiliter ascendit. Sim. Cass. l. 1. c. 24.

§. V.

Cor quietum.

TU excitas, ut laudare te delectet: quia fecisti nos ad te, & inquietum est cor nostrum, donec quiescat in te. S. Aug. Confess. l. 1. c. 1.

Quis mihi dabit requiescere in te! quis mihi dabit, ut venias in cor meum! & inebrius illud; ut obliviscar mala mea; & unum bonum meum amplectar te? Id. ib. cap. 5.

DEO exhortante, & consolante, nos; quamvis mille hominum molestaverint; haud in re sanè vel minima offendere poterint: Nam cum ille in solido cor posuerit, nemoid vel moveri coegerit. S. Chryl. hom. 4. de poenit.

Meliùs est, ut cor meum JESUS habeat, quàm ego: quia cum illo est in pace; mecum autem in inquiete. Thom. Kemp. Conc. 8.

§. VI.

Cor instabile, inquietum.

COR humanum in desiderio æternitatis non fixum, nunquam stabile esse potest. S. Aug. Man. c. 25. Sed omni volubilitate volubilius; de alio in aliud transit, quærens requiem, ubi non est. Id. ib.

Quid est mare, nisi cor nostrum, furore turbidum, rixis amarum, elatione superbia tumidum, fraude malitiæ obscurum? S. Greg. mor. l. 28. c. 9.

Quid per mare? nisi cor instabile; & quid per terram? quàm cor firmum, & stabile, rectius intelligimus. Rich. à S. Viç, de stud. hom. inter. lib. 3. c. 1.

§. VII.

Cor Christi.

Meliora sunt ubera tua vinò. Cant. 1. 1. Ex loci positione per ubera cor Christi tacitè significat. S. Gregor Nyss. hic.

Quia semel venimus ad cor dulcissimum JESU, & bonum est nos hic esse; nè sinamus nos facilè avelli ab eo. - O quàm bonum, & quàm jucundum habitare in corde hoc!

Bonus